

Vicent Ventura

Inferioritat sense complex

Sempre he cregut que una fixació tan obsessiva com la dels nostres anticatalanistes només s'explica com a expressió d'un complex d'inferioritat irremeiable, en la major part dels casos. Irremeiable, perquè no es tracta tant d'un complex, com d'una inferioritat sense pal·liatius. Per la mateixa raó podrien ser antimadrilenys, perquè qualsevol terme de comparació els donaria, si fa no fa, el mateix resultat negatiu. Però la inferioritat respecte de Madrid no els sembla tan molesta. Es pot dir, fins i tot, que, en un medi ambient sucursal viuen com el peix en l'aigua. ¿D'on els ve, per tant, la fúria anticatalana? La resposta fa pensar inevitablement en els odis de família.

Hi ha més coses darrere de l'anticatalanisme, no cal dir-ho, com ara la funció que ha assumit la dreta d'aconseguir per tots els mitjans possibles la nostra despersonalització històrica, que entropessa amb la tenaç supervivència de la llengua, per exemple, que es resisteix a desaparèixer. ¿I com accelerar-ne el procés? Doncs, dividint-la, negant contra tota evidència que es tracta de la mateixa parlada al Principat, a les Illes, al Rosselló, etc. I el mateix sentit tenen tot els esforços «diferenciadors» amb els quals miren de tallar-nos les arrels.

Ara bé, de tant en tant, el subcons-

cient els traeix i, a l'hora de proposar, posem per cas, una «convergència valenciana», amb la qual respondre a l'estructura «autonòmica» que demana avui l'exercici de la política, proposen com a exemple a seguir el de Convergència i Unió, que justament, com tothom sap, és un fenomen probablement impensable sense Jordi Pujol.

I no és menys significatiu que un altre individu, inferior directament, sense passar pel pretext del complex, haja assegurat que el president de la Generalitat de Catalunya ens ha furtat Disneyland als valencians, sense ni tan sols esperar que els senyorets que ho han de resoldre a EUA s'hagen decantat per alguna de les tres o quatre ubicacions en competència.

O siga que les violentes explosions d'irracionalitat que caracteritzen els nostres anticatalanistes són com exasperades afirmacions negatives de la pròpia naturalesa cultural i històrica. Són valencians que s'odien, s'autoodien, pobrets...

Em demane, però, que és pitjor, si autoodiar-se o ignorar-se, com és costum dels qui juguen la carta de l'ambigüitat, per no haver de fer front a les evidències. Perquè, encara que el sucursalisme es pugui vestir d'esquerra, sucursalisme es queda.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ D.P. _____ Tel. Part _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, i un import de:

6.980 pessetes—amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.490 pts)

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari adjunt Gir postal nùm.

En el cas corresponent ompliu, la domiciliació bancària (Firma)

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors: _____

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom de _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis semestralment per la quantitat de ptes _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent nùm. _____ a la llibreta d'estalvis _____

de _____ de 198 _____

(Firma)